

Terk Hikayesi

– GürhanGürses · 21 Ağustos 2014

"her terkin bir kahramanı vardır

geriye dönüp bakmayan

bir de mağlubu vardır

hep kapıya bakan..." Kaptan bu sözü söylerken elbet gözü kapıda bir halde söylemiştir. Giden mutlaka gelir umuduyla, inadin bittiği yerde umut başlıyordu güya! Oysa bu aşkın kahramanı Kaptan değildi. O'ydu.

Bir kadın terk ediyordu bir adamı, aylardan temmuzdu ve ortalık yanıyordu. Vakit tamamdı kadına göre, terk için her şey hazır. İsnatlar, suçlamalar, karalamalar... Hesap ortada zararda olan belliydi. Hiç mi güzel bir şey söylenmez, hiç mi iyi bir yanı yoktu bu aşkın? Hiçbir şey yaşanmadı mı şimdi? Ortaya birazcık da olsa hiç mi renk katmadı bu aşk? Kaptan "Hiç bu kadar güzel sevmemiştin" diye yazmıştı., yalan mıydı? Şimdi ise "Hiç bu kadar güzel terk edilmemiştin"i yazacak! Bu kadar mıydı?

Terk için her şey hazır. Bol malzeme saklıydı ne de olsa haklıydı kadın. Böyle bir terk yakışırdı ancak böyle bir kaçış... Sevdiğini iddia ediyorsa biri ne olursa olsun onun mücadelesini vermek zorundaydı. Umudun bittiği yerde inadım başlıyor diye yazmışsa hele! Adam hep susuyordu ve hep hak veriyordu ona. Kıyamıyordu bir kere, yanıyordu ona ve yandığından beter seviyordu onu. Anlamıyordu kadın. Anlatamıyordu adam. Ama onu da suçlamıyordu çünkü seviyordu. Aşkın gözü kördür sahiden. Kadın her şeyi görüyordu adam hiçbir şeyi görmüyordu.

Aylardan temmuzdu, ayrılmak için müsaitti kadın. Terke yetkisi vardı. Erk'i aşktı güya! Elini kolunu sallayarak gidiyordu adamın bahçesinden! Adam aşktan kör olmuştu kalben, idrak mekanizması devre dışıydı. Baskın çıkamıyordu bir türlü kadına. Kadın adamı çok iyi tanıyordu ve biliyordu. Avucunda tuttuğu kelebek gibiydi, yapmadı. Açtı avucunu uçurdu kelebeğini. Adam hep suçluydu ve de günahkardı. Oysa aşka kıyan sanki başkasıydı! Aşk kıyam bilen adamdı. Aşka kıyan kadındı.

Bir kadın terk ediyordu bir adamı, aylardan temmuzdu ve ortalık yanıyordu. Kalpler yanıyordu, terkler yakıyordu. Adamın aklı fikri gidiyordu. Kalbi tekliyordu. Tek kadın seviyordu ya yanıyordu. Aşkın bahanesi yoktur a dostlar, aşksızlığın çoktur. Sebep sudandı maksat ayrılık olsundu. Bir kalp yerle bir ediliyordu.

Adam "Ne sen geleceksin buraya bir daha / Ne de ben geleceğim oraya / Ne sen arayacaksın bir daha beni / Ne de ben arayacağım seni / Bu aşk bitti biliyorum / Noktayı sen koydun acımasızca / Virgüllerim kaldı elimde sessizce." diye yazdı hislerini.

Kadın ardına bakmadan gitti. Adam gözyaşlarıyla abdest aldı ve sevgilinin gidişinin sembolik cenaze namazını kıldı. Adam Kaptan'dı herkes biliyordu, kadın ise bu aşkta kapak yapan...